

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Служба „Преса и информация“

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 73/07

16 октомври 2007 г.

Решение на Съда по дело C-411/05

Félix Palacios de la Villa / Cortefiel Servicios SA

СЪДЪТ УТОЧНЯВА УСЛОВИЯТА, ПОЗВОЛЯВАЩИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ ДА ПРЕДВИДЯТ РАЗЛИЧНО ТРЕТИРАНЕ НА ОСНОВАНИЕ ВЪЗРАСТ

Извлечената от общия контекст на национална правна уредба цел да се насърчи достъпът до заетост чрез по-добро разпределяне на последната между поколенията може по принцип да се смята, че оправдава „обективно и обосновано“ „в контекста на националното право“ различно третиране на основание възраст, установено от държавите-членки

Директива от 2000 г.¹ има за цел да регламентира в областта на заетостта и упражняването на занятие основната рамка за борба с някои форми на дискриминация, сред които по-конкретно е дискриминацията, основана на възрастта. Разлика в третирането, основана пряко на възрастта, представлява по принцип забранена от общностното право дискриминация. Директивата обаче позволява на държавите-членки да предвидят такава разлика в третирането и да не я считат за дискриминация, ако в контекста на национално право тя е обективно и обосновано оправдана от законосъобразна цел, включително законосъобразна политика по заетостта и трудовия пазар. Освен това средствата за постигане на тази цел трябва да бъдат подходящи и необходими.

Според испанската правна уредба се считат за действителни клаузите за задължително пенсиониране, съдържащи се в колективни трудови договори, които изискват като единствени условия работникът да е достигнал възрастовата граница за излизане в пенсия, определена на 65 години, и да отговаря на останалите критерии в областта на социалното осигуряване за придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Г-н Palacios de la Villa работи за Cortefiel от 1981 г. като организационен директор. През 2005 г. Cortefiel го уведомява за прекратяването на трудовото му правоотношение, с мотива че г-н Palacios de la Villa е достигнал възрастта за задължително пенсиониране. Към датата на уведомлението г-н Palacios de la Villa е достигнал необходимия трудов стаж

¹ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

за придобиване правото на пенсия, изплащана от социалното осигуряване, и която съответства на 100 % от осигурителната му база.

Като счита, че горепосоченото уведомление е равностойно на уволнение, г-н Palacios de la Villa предявява иск срещу испанската юрисдикция, която отправя към Съда на Европейските общности редица преюдициални въпроси, отнасящи се до тълкуването на директивата от 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите.

На първо място Съдът подчертава, че национална правна уредба, според която достигането от работника на определената възраст за задължително пенсиониране автоматично води до прекратяването на трудовия договор на заинтересованото лице, засяга продължителността на трудовото правоотношение между работника и неговия работодател, и по-общо упражняването от съответния работник на неговата професионална дейност, като възпрепятства бъдещото му участие в активния живот. Следователно такава правна уредба на държава-членка установява правни норми относно „условия за наемане и условия на труд, включително за уволнение и заплащане“ по смисъла на директивата от 2000 г., поради което попада в приложното поле на последната.

Съдът по-нататък приема, че национална правна уредба от този вид следва да бъде разглеждана като пряко налагаща по-малко благоприятно третиране на работниците, които са достигнали тази възраст в сравнение с всички останали активно заети лица. Следователно такава правна уредба въвежда разлика в третирането, пряко основана на възрастта.

На следващо място Съдът преценява евентуалната обосновааност на това различно третиране.

Той подчертава, че испанската правна уредба е приета под влиянието на социалните партньори в рамките на **национална политика, която има за цел да насърчи достъпа до заетост чрез по-добро разпределяне на последната между поколенията. Фактът, че посочената правна уредба не се позовава изрично на цел от такова естество не изключва автоматично възможността тя да може да бъде обоснована.**

Всъщност Съдът счита, че **други данни, изведени от общия контекст на съответната мярка, могат да позволяват установяване на целта, с която тя е приета, с оглед упражняване на съдебен контрол за нейната законосъобразност.**

От контекста, в който е приета испанската правна уредба, той заключава, че същата има за цел да регулира националния пазар на заетостта, по-специално с оглед премахване на безработицата. Впрочем, законосъобразността на такава цел от общ интерес не може да бъде основателно поставена под съмнение, с оглед на директивата от 2000 г., както и на Договорите за ЕС и ЕО, тъй като насърчаването на висока степен на заетост представлява една от крайните цели както на Европейския съюз, така и на Общността.

Следователно подобна цел трябва по принцип да се смята, че оправдава „обективно и обосновано“ „в контекста на национално право“, както предвижда директивата от 2000 г., различно третиране на основание възраст, установено от държавите-членки.

Накрая, съдът напомня, че при настоящото състояние на общностното право държавите-членки, както и при случай, социалните партньори на национално ниво, разполагат с

голяма свобода на преценката при избора не само на конкретна цел в областта на социалната политика и политиката на заетостта, но също при определянето на мерките, които могат да я осъществят. Предвидените в тази връзка национални мерки обаче не могат да надхвърлят това, което е „подходящо и необходимо“ за постигане на целта, преследвана от съответната държава-членка.

Не изглежда обаче необосновано властите на държава-членка да считат, че задължителното пенсиониране поради достигането от работника на предвидената възрастова граница, може да бъде подходящо и необходимо за постигането на законосъобразната цел, изтъкната в рамките на националната политика по заетостта, която се изразява в насърчаване на пълната заетост чрез благоприятстване на достъпа до пазара на труда.

Освен това горепосочената мярка не може да бъде разглеждана като прекомерно увреждаща законните искания на работниците, които са били задължително пенсионирани, защото са достигнали предвидената възрастова граница, тъй като релевантната правна уредба се основава не само на определена възраст, а взема предвид и обстоятелството, че в края на професионалната си кариера заинтересованите лица се ползват от финансово обезщетение чрез предоставянето на пенсия като тази, предвидена от испанският режим, чийто размер не може да се счита за неприемлив.

Ето защо Съдът счита, че такава правна уредба е съвместима с изискванията на директивата от 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

*Езици, на които е преведен документът: BG CS DE EN ES EL FR HU IT NL PL PT RO SK
SL*

*Пълният текст на решението е достъпен на интернет страницата на Съда:
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=BG&Submit=rechercher&numaff=C-411/05>*

*По принцип справка може да се направи в деня на произнасянето, след 12 часа
централноевропейско време.*

*За допълнителна информация се свържете с Антон Христов
Тел.: (00352) 4303 3708 Факс: (00352) 4303 4719.*